

Dióssy Iván felépülőben lévő terápiás munkatárs

1951-ben születtem Budapesten. A Vörösmarty Mihály gimnáziumban érettségiztem, teológiai tanulmányaim után, a Veszprém-i Érseki Hittudományi Főiskolán kaptam diplomát. Három gyermekem van.

1995. augusztus 15. (Nagyboldogasszony) óta nem fogyasztok alkoholt, addig magam is megtapasztaltam azokat a szenvedéseket, melyeken a rám bízottak átmentek. Ebben a minőségemben hívtak munkatársnak 2004-ben, a Hivatásórző Házba. Felépülő kísérő vagyok, ami annyit jelent, hogy azokat a tapasztalataimat adom át betegeknek, melyeket én szereztem józan életem éve alatt. Saját élményemmel meghitt, mély, baráti kapcsolatot tudok kialakítani a felépülés elején járó sorstársaimmal. Ez egyéni beszélgetések, és terápiás

csoportok keretében valósul meg.

Érsekem 2007-ben szerpappá (állandó diakónus) szentelt, lehetővé téve, hogy megvalósuljon a liturgia epiklézisében kimondott küldetés:

*„Az evangéliumi erények gazdagsága töltse el őket:
a tettetés nélkül való szeretet,
a betegekkel és a szegényekkel való törődés...”*

Hálás vagyok, hogy szenvedélybeteg sorstársaimnak segítségére lehetek személyes életpéldámmal és hivatásommal egyaránt. 2012-ben özvegy diakónusként érsekem áldozópappá szentelt. Azóta plébánosként szolgállok, és rendszeres időközönként visszajárok segíteni a Házba.